

Teatry / Théâtres

Théâtre national de l'Opéra-Comique

Opéra Comique powstała w czasach panowania Ludwika XIV w 1714 roku. Jest jedną z najstarszych instytucji teatralnych i muzycznych we Francji łącznie z *Opéra de Paris* (dawniej *Académie royale de musique*) i *Comédie-Française*.

Lokalizacja: Place Boieldieu.

Jej historia była burzliwa i prestiżowa aż do niedawnego wpisania się na listę teatrów narodowych, w 2005 roku. W roku 2015 Opera obchodziła swoje 300-lecie istnienia!

Od 1783 roku *Opéra Comique* prezentuje swoje występy w teatrze, który przybrał imię słynnego autora książek, Charlesa-Simona Favarta. Sala Favarta, której architektem jest Jean-François Heurtier, zostaje otwarta 28 kwietnia 1783 roku w obecności królowej Marii Antoniny. Zbudowana na obszarze należącym do księcia Choiseul (do miejsca, gdzie dzisiaj znajduje się *Théâtre national de l'Opéra-Comique*), ma 1255 miejsc siedzących.

Podczas rewolucji francuskiej *Opéra Comique* kontynuuje swoją działalność, ale podlega silnej konkurencji *Théâtre Feydeau*. W 1801 roku obie firmy połączyły się, tworząc 16 września, *Théâtre national de l'Opéra-Comique* zainstalowany w *salle Feydeau*.

Nazwa opera komiczna nie oznacza, że jedynym tematem jest śmiech. Tu piosenki są częścią mówionego teatru. Występ oparty jest więc w opozycji do opery, całkowicie zaśpiewanej.

Théâtre des Déchargeurs.

Théâtre Daunou

Lokalizacja: 7, boulevard Montmartre.

Paryski teatr z 450 miejscami, zbudowany w stylu Art Deco na zlecenie aktorki Jane Renouardt przez architekta Auguste Bluysen. Otwarcie zainaugurowano 30 grudnia 1921 roku spektaklem „Une sacrée petite blonde”, André Birabeau i Pierre Wolff’a oraz operetką »Ta bouche« Yves Mirandé’a i Alberta Willemetz’a.

W grudniu 1971 roku pożar zniszczył teatr, ale zostanie on ponownie otwarty w lutym dwa lata później. Od momentu otwarcia teatr oferuje głównie komedie.

Théâtre Daunou.

Théâtre des Bouffes-Parisiens

Lokalizacja: 4, rue Monsigny.

W 1826 roku magik i brzucho-mówca Louis Comte musi opuścić passage des Panoramas, gdzie zainstalował swój *Théâtre des Jeunes-Élèves*. Następnie nakazał architektom budować nową salę, którą otworzył oficjalnie 23 stycznia 1827 roku w Passage Choiseul.

W 1855 roku Jacques Offenbach – który właśnie otworzył *Théâtre des Bouffes-Parisiens* w *salle Lacaze* przy Champs-Élysées, poszukuje lepszego miejsca. Kupuje dzierżawę od Louis Comte i przenosi tam swój teatr.

Théâtre des Bouffes-Parisiens.

Théâtre des Variétés

Lokalizacja: 7, rue Daunou.

Teatr zawdzięcza swoją egzystencję słynnej mademoiselle Montansier. Marguerite Brunet, bo tak brzmiało jej prawdziwe nazwisko, była aktorką i kurtyzaną. Zbudowała swój pierwszy teatr w Wersalu, o nazwie *De la rue des Réservoirs*, ale wkrótce przemianowano nazwę na *Théâtre Montansier*, otworzony 18 listopada 1777 roku w obecności króla Ludwika XVI i Królowej.

Po wielu perturbacjach Montansier osiadła w Paryżu i w 1790 roku wzięła w posiadanie *Théâtre des Beaujolais*, pod arkadami *Palais Royal*, po czym przemianowała go na *Variété-Montansier*, a następnie po prostu na *Variété*. Osadzona w więzieniu przez „nowy system” uzyskała łaskę dopiero od Napoleona Bonapartego i w wieku 77 lat zbudowała nową salę na bulwarach w pobliżu passage des Panoramas. Zaprojektowany przez architektów Jacques’a Cellieriera i Jean-Antoine’a Alavoine’a, rozpoczyna działalność 24 czerwca 1807 roku spektaklem „Le Panorama de Momus”.

Lata 90. charakteryzują się wielkimi popularnymi sukcesami. Pod dyrekcją Jean-Paula Belmondo, który nabył go w 1991 roku, *Théâtre des Variétés* jest u szczytu sławy. Sala wita ponad 600 000 roześmianych widzów w 700 spektaklach: „Le Dîner de Cons” z Jacques’em Villeretem, Claudem Brasseur’em, i Michelem Roux’em, to prawdziwy triumf.

Théâtre des Variétés.

Théâtre de la Michodière.

Théâtre de la Michodière

Lokalizacja: 4 bis, rue de La Michodière.

Jest rok 1927. Zapominając o mrocznych godzinach, Paryż znajduje swoje splendory i światłość. Od Montmartre do Madeleine ożywają wielkie bulwary. Właśnie kończy się budowa teatru, którego wyjątkową popularność nikt nie jest w stanie przewidzieć: narodził się *Michodière*.

Zbudowany na terenie *Hôtel de Lorge*, według planów architekta Bluysen i urządzony przez Ruhlmana, *Théâtre de la Michodière* został zainaugurowany 16 listopada 1925 roku spektaklem „*L'Infidèle éperdue*”. Namiętnie, muzyczna komedia Maurice'a Hennequina i Alberta Willemetza, przy muzyce André Messagera, przejmując. To pierwszy duży sukces *Michodière*. W 1927 roku Victor Boucher objął kierownictwo teatru i odnalazł w Edouard Bourdet, autora „*Maison*”, który dał szlachectwo *Michodière*. Jego prace pozostają klasykami teatru i będą powtarzane wiele razy na całym świecie. W 1937 roku swingująca i nowoczesna kobieta, Yvonne Printemps przynosi mu imię i charyzmę.

